

Motion

1981/82: 1620

Stig Josefson m. fl.

Sysselsättningsfrämjande åtgärder i Malmöhus län

Utvecklingen i Malmöhus län beträffande befolkning och näringsliv har under 1970-talet genomgått en väsentlig förändring jämfört med decenniet före. Under 1960-talet hade länet en mycket snabb befolkningsökning med upp till 1,5 % per år, vilket innebär att länet ökade sin befolkning med sammanlagt ca 87 000 personer under ett årtionde. Sedan har dock folkökningen reducerats kraftigt och har under de senaste åren uppgått till 0,1 % per år eller mindre.

Den betydande ökningen av antalet sysselsatta under 1960-talet förbyttes i en negativ utveckling under 1970-talet som ännu inte vänts utan tvärtom tycks förvärras. Arbetsmarknadsbilden i Malmöhus län uppvisar negativa siffror som vid en jämförelse i absoluta tal knappast uppvisar någon motsvarighet i landet. Platstillströmningen har totalt sett följt en klart nedåtriktad trend under senare år. Varvet i Landskrona är bara en – om än mycket stor – arbetsplats av många som försvinner.

Den i och för sig nödvändiga nedläggningen av Öresundsvarvet i Landskrona har kraftigt bidragit till den rådande situationen. Nedläggningen föranleder problem, vilka kräver skyndsamma insatser och ett kraftfullt samhälleligt ansvarstagande. De åtgärder som framkommit är givetvis värdefulla, men inte på långt när tillräckliga för att resa en så hårt drabbad kommun som Landskrona. I siffror innebär det att omkring 40 % av industriarbetsplatserna i Landskrona kommun direkt berörs, och det måste betonas vilken effekt på underleverantörer och kommersiell service som ett sådant omfattande ingrepp i ett samhälle innebär. Även omkringliggande kommuner drabbas genom att människor bosatt sig där i förvisning om trygg sysselsättning på varvet.

Genom att arbetsmarknadsansträngningarna i länet koncentrerats på att till Landskrona återföra sysselsättningstillfällena har denna kommuns problem kommit att återspeglas på hela länet. Därför har nedläggningen av Öresundsvarvet kommit att bli ett problem som ger sig till känna över hela länet.

Även Malmö har under senare tid på grund av en rad samverkande faktorer fått en mycket allvarlig arbetsmarknadssituation. En rad industrigrenar har fått vidkännas svårigheter, vilket kan avläsas i arbetslöshetsstatistiken. Samtidigt är det omöjligt att räkna med en lika kraftig expansion inom den offentliga sektorn som tidigare.

Mot den bakgrunden finns det synnerliga skäl för att statens energiverk, som enligt budgetpropositionen avses bli inrättat inom en snar framtid,

lokaliseras till Malmöhus län (Malmö-Landskrona eller annan ort i länet). En sådan lokalisering skulle utan tvivel vara gynnsam både för länet och för myndigheten. För länet skulle det innebära en värdefull stimulans och givetvis också följd effekter inom service etc. Det kan också förutspås att en lokalisering av statens energiverk till Malmöhus län direkt skulle stimulera en rad verksamhetsgrenar med förankring till verkets verksamhetsområde. Givetvis bör närheten till universitetet i Lund beaktas.

Malmöhus län är den del av landet där naturgasen, distribuerad genom rörledningar, först introduceras. Undersökningar har visat att det i Skåne finns för landet unika möjligheter att använda jordvärme. Det finns även torvmossor att tillgå för brytning av torvbränsle. Det förefaller därför som högst naturligt att länet får möjligheter att vidareutveckla de förutsättningar som föreligger i fråga om nytänkande inom energiområdet.

Vad avser Landskrona torde det vara väl motiverat att regeringen skyndsamt låter utreda frågan om inrättande av ett center för hushållningsplanering där.

Ett problem som uppmärksammats alltmer under senare år är konflikten mellan tätortsutbyggnaden och målsättningen att bevara den högklassiga åkermark som finns i länet. Konflikten härvidlag reduceras dock i betydande utsträckning genom att den tidigare mycket kraftiga expansionen brutits. Problemet kvarstår dock och kommer att finnas i framtiden genom att befintlig befolkning och näringsliv medför ökade krav på areal.

Inte minst för Malmö kommun har problemen varit stora, men de har reducerats genom att betydande markarealer kommer att stå till förfogande genom LV 4:s utflyttning. Vidare kan de markresurser som Malmö kommun reserverat för en fast broförbindelse till Köpenhamn frigöras för andra ändamål, när kommunen väl inser att en sådan fast förbindelse saknar förankring i verkligheten.

Ytterligare markbehov kan när dessa kommer upp mötas utan konflikter med prioriterade jordbruksintressen genom en utbyggnad kring de mellan-skånska kommunerna.

Avstånden är sådana i länet, att de tillåter en spridning av näringsliv och boende. Förutsättningen är dock att de ansträngningar, som med framgång inletts för att popularisera och förbättra kollektivtrafiken i länet får fortsätta. I det sammanhanget anser vi att man bör pröva möjligheterna att återuppta järnvägstrafik på sträckan Malmö–Staffanstorps–Sjöbo. Linjen Eslöv–Tome-lilla ligger för regeringens prövning och vi förutsätter att regeringen prövar frågan i positiv anda.

Länet har vidare ett sådant läge att dess befolkning och näringsliv ges goda möjligheter till kontakter med kontinenten. Detta är en fördel som dock helt är beroende av båt- och färjetrafiken över Öresund. Det är därför av största vikt att denna trafik inom det snaraste förbättras.

Likaså måste åtgärder vidtas för att säkerställa en fast förbindelse mellan Helsingborg och Helsingör.

Det är i den rådande situationen extra viktigt att de positiva möjligheter som finns i länet tas till vara. Men detta förutsätter statligt initiativ och stöd, i alla fall i ett begynnelsekedje.

Med hänvisning till vad som i motionen anförts hemställs*

att riksdagen som sin uppfattning ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om vikten av samhälleliga insatser, ägnade att stimulera till nya arbetstillfällen som ersättning för dem som försvinner bl. a. genom nedläggningen av Öresundsvarvet i Landskrona.

Stockholm den 26 januari 1982

STIG JOSEFSON (c)

THORSTEN LARSSON (c)

SIGVARD PERSSON (c)

BERTIL FISKESJÖ (c)

*Se även motionerna 1981/82:1621–1622.